

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/156/2022
Identifikačné číslo spisu:	4320201701
Dátum vydania rozhodnutia:	07.06.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:4320201701.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ F. X., narodenému X. R. XXXX, P. XXX, 2/ U. X., narodenému XX. I. XXXX, F. Z., O. F. XXX/X, 3/ Ľ. X., narodenému XX. R. XXXX, B. M. XXX, zastúpených advokátom JUDr. Ladislavom Ščurym, Čadca, Mierová 1725, proti žalovaným 1/ V. U., narodenej XX. L. XXXX, X. Ď., G. XXX/XXX, 2/ E. F., narodenej X. D. XXXX, B. M. XX, o určenie neplatnosti závetov, vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9C/9/2020, o dovolaní žalobcov 1/ až 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. apríla 2022 č.k. 8Co/70/2021 - 252, takto

rozhodol:

Senát 1C Najvyššieho súdu Slovenskej republiky postupuje vec na prejednanie a rozhodnutie Veľkému senátu Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 11. júna 2021 pod č.k. 9 C/9/2020 - 154 zamietol žalobu žalobcov 1/ až 3/ a súčasne o trovách strán sporu voči sebe navzájom rozhodol tak, že žalovaným v rade 1/ a 2/ voči žalobcom v 1/ až 3/ rade nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil tým, že žalobcami podaná žaloba o určenie neplatnosti závetov je neprípustná podľa § 137 písm. d) CSP s poukazom na § 194 CMP, keď ďalším dôvodom nedôvodnosti žaloby je aj otázka vecnej legitímácie strán sporu, keď žalobca v rade 3/ nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby, práve naopak mal byť v konaní pasívne vecne legitimovaný, a teda žalovaný. Nakoniec dodal, že vo vzťahu k závetu zo dňa 4. mája.2001 dedičia neboli ani v dedičskom konaní uznesením súdu odkázaní na podanie žaloby, pokiaľ ide o tento závet v dôsledku čoho nie sú splnené ani predpoklady na podanie takejto žaloby obsiahnuté v § 194 ods. 1 CMP.

2. Na odvolanie žalobcov 1/ až 3/ Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ďalej len „odvolací súd“) uznesením zo dňa 21. apríla 2022 pod č.k. 8Co/70/2021 - 252 spoločné odvolanie žalobcov 1/ až 3/ podané dňa 6. júla 2021 a dňa 16. júla 2021 odmietol. Žalovaným nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Odvolací súd skúmajúc naplnenie procesných podmienok odvolacieho konania svoju pozornosť

prvotne zameral na dodržanie zákonných náležitostí odvolania a včasnosť jeho podania. Napadnutý rozsudok bol žalobcom doručený prostredníctvom ich právneho zástupcu dňa 21. júna 2021, ktorý právny zástupca - advokát učinil odvolanie elektronicky dňa 6. júla 2021, t. j. posledný deň odvolacej lehoty s použitím formuláru na elektronické podanie, kde v kolónke predmet a text návrhu uviedol, že podáva odvolanie proti rozsudku zo dňa 11. júna 2021, že odôvodnenie návrhu (odvolania) je v prílohe a rovnako v prílohe je tiež návrh rozhodnutia súdu (petit odvolacieho návrhu), keď uvedené elektronické podanie bez príloh podpísal zaručeným elektronickým podpisom advokáta. Súd prvej inštancie prípisom zo dňa 15. júla 2021 advokátovi žalobcov oznámil, že jeho podanie s názvom odvolanie prílohy neobsahuje, advokát po prevzatí tohto podania súdu dňa 16. júla 2021 učinil elektronicky podanie k existujúcej spisovej značke (na elektronickom tlačive s týmto názvom), prílohou ktorého podania s overeným elektronickým podpisom advokáta zároveň bola naskenovaná listina odvolania proti rozsudku (datovaná dňa 2. júla 2021) s pečiatkou a podpisom advokáta, keď zároveň k tejto naskenovanej listine bola pripojená osvedčovacia doložka zaručenej konverzie ako elektronickej podoby pôvodného dokumentu v listinnej forme v zmysle ust. § 35 ods. 1 písm. b) zák. č. 305/2013 Z. z. datovaná 16. júla 2021. Vychádzajúc z uvedeného mal potom odvolací súd za to, že elektronicky podané odvolanie advokáta žalobcu zo dňa 6. júla 2021 neobsahovalo - až na podpis žiadne náležitosti vyžadované zákonom pre odvolanie a že jeho druhé odvolanie realizované následne elektronicky dňa 16. júla 2021 s náležitosťami odvolania v naskenovanej prílohe so zaručenou konverziou bolo účinené po uplynutí odvolacej lehoty. Vychádzajúc z toho, že neskoršie podanie advokáta žalobcov nepredstavovalo doplnenie pôvodného odvolania, ktoré žiadne odvolacie dôvody neobsahovalo, posudzoval každé z uvedených odvolaní žalobcov samostatne.

4. Odvolací súd ďalej uviedol, že je mu známe rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/195/2005 publikované v Zbierke jeho súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. R 20/2014 vzťahujúce sa k úprave Občianskeho súdneho poriadku a tiež rozhodovacia prax tohto súdu v otázke doplnenia dôvodov odvolania podaných k odvolaniu podaného pôvodne v odvolacej lehote v bianko podobe bez uvedenia odvolacích dôvodov, resp. rozsahu odvolania a odvolacieho návrhu v rozhodnutiach - uzneseniach sp. zn. 6Cdo/119/2018 zo dňa 26. júna 2019, 7Cdo/95/2020 zo dňa 27. júla 2021 a 4Cdo/29/2020 zo dňa 29. júla 2020, avšak dospel k záveru, že Najvyšším súdom SR prijatý výklad zákona v rozpore s ust. čl. 3 ods. 1 a 2 základných princípov Civilného sporového poriadku protirečí jasnému a nepochybnému zneniu Civilného sporového poriadku - ust. § 365 ods. 3 a § 373 veta druhá CSP.

5. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno dospieť k záveru, že právna úprava neúplných odvolaní v Civilnom sporovom poriadku sa oproti ostatnému Občianskemu súdnemu poriadku v zásade nezmenila a že teda naďalej je využiteľný uvedený judikát R 20/2014. Odvolací súd predovšetkým poukázal na to, že Civilný sporový poriadok odstraňovanie väd odvolania v podobe chýbajúcich odvolacích dôvodov vôbec neumožňuje a nerieši - neumožňuje teda odvolaciemu súdu na odvolacie dôvody doplnené až po uplynutí odvolacej lehoty prihliadať, keď v kontexte ust. § 365 ods. 3 o odstrániteľnú vadu ísť ani nemôže, na rozdiel od predchádzajúcej úpravy v § 209 OSP a toto ani nepožaduje - výslovne vylučuje z rámca odstraňovania väd odvolania (v ust. § 373 ods. 1 veta druhá CSP), keď navyš pri v podstate totožnej úprave v ust. § 365 ods. 3 CSP s ust. § 434 CSP rozhodovacia prax najvyššieho súdu nie je totožná, keďže v prípade dovolania zastáva jednoznačný záver o tom, že na dovolacie dôvody neučinené v rámci lehoty na podanie dovolania prihliadať napriek ich existencii v čase rozhodovania o dovolaní nemožno (napr. rozhodnutie 4Cdo/132/2019 zo dňa 27. mája 2020). Odvolací súd nevidí logický dôvod rozdielnosti v posudzovaní odvolania - dovolania podaného v zákonnej lehote bez odôvodnenia/odvolacích dôvodov. Podľa názoru odvolacieho súdu je správny ten výklad ustanovení Civilného sporového poriadku, že ak doplnenie chýbajúcich dôvodov neupravuje a ak súd (prvoinštančný či odvolací) na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva, potom (napriek tomu, že je odvolacími dôvodmi viazaný) neprichádza do úvahy prihliadanie k odvolacím dôvodom doplneným až po uplynutí odvolacej lehoty, ale treba vychádzať zo stavu a obsahu podaného odvolania v čase uplynutia odvolacej lehoty. Uvedené zodpovedá koncepcii prísneho režimu koncentrácie sporového konania a z toho vyplývajúcich povinností strán sporu k riadnemu odvolaniu do uplynutia odvolacej lehoty (rozhodnutie ústavného súdu IV. ÚS 489/2018 z 13. septembra 2018) ako aj logike zmenenej právnej úpravy v Civilnom sporovom poriadku.

6. Odvolací súd mal potom za to, že odvolanie žalobcov podané dňa 6. júla 2021 je potrebné podľa ust. § 386 písm. d) CSP odmietnuť pre jeho vady - chýbajúce odvolacie dôvody a odvolací návrh, absencia ktorých bráni pokračovaniu v odvolacom konaní, a že odvolanie podané dňa 16. júla 2021 je potrebné podľa ust. § 386 písm. a) CSP odmietnuť pre oneskorenosť jeho podania, v dôsledku čoho potom odvolací súd vecnú správnosť napadnutého rozsudku nepreskúmaval. Pri (procesnom) úspechu žalovaných v odvolacom konaní im (v zmysle ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP) odvolací súd nepriznal proti žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže si nárok neuplatnili a žiadne trovy im ani nevznikli.

7. Proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie podali žalobcovia 1/ až 3/ (ďalej len „dovolatelia“). Navrhli, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie dovolatelia odôvodnili podľa § 420 písm. f) CSP tým, že súd im nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Argumentovali tým, že k porušeniu práva na spravodlivý proces došlo tým, keď odvolací súd odmietol ich odvolanie zo dňa 2. júla 2021. Poukázali na to, že dňa 21. júna 2021 im bol doručený rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba vo vzťahu k nim zamietnutá. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie a predmetné odvolanie bolo spísané dňa 2. júla 2021, pričom 6. júla 2021 ho chceli zaslať na súd prostredníctvom právneho zástupcu elektronickým podaním prostredníctvom portálu občanjustice.sk, právny zástupca žalobcov vyplnil formulár na elektronické podanie, pričom označil, že ide o odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Levice sp. zn. 9C/9/2020 - 154 zo dňa 11. júna 2021. Ďalej uviedol, že odôvodnenie ako aj petit odvolacieho návrhu prikladá v prílohe. Elektronický formulár bol podpísaný zaručeným elektronickým podpisom advokáta, avšak prílohy k tomuto elektronickému formuláru, ktoré mali tvoriť samostatné odvolanie (odvolacie dôvody, argumentácia + petit odvolania) nedopatrením neodišli k tomuto elektronickému podaniu a odoslalo sa toto podanie bez prílohy na súd. Dňa 15. júla 2021 zo strany súdu im bolo oznámené, že odvolanie neobsahuje prílohy, pričom skontrolovali a zistili, že tieto omylom neodišli k ich podaniu. Preto dňa 16. júla 2021 opätovne zaslali podanie na súd spolu s prílohami.

7.1. Žalobcovia poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/175/2017 zo dňa 27 februára 2018 pripúšťajúce tzv. blanketové odvolanie aj podľa CSP. Podľa názoru najvyššieho súdu je súd v prípade blanketového odvolania povinný prihliadať na odvolacie dôvody doplnené aj po lehote na podanie odvolania. Okresný súd Levice ich oznámením zo dňa 15. júla 2021 nevyzval na odstránenie chyby, avšak ich upozornil, že ich podanie neobsahuje avizované prílohy a preto tieto obratom zaslali súdu, nakoľko mali toto odvolanie spísané už dňa 2. júla 2021, naskenované a uložené v počítači.

7.2. Nevyzývanie na odstránenie vady podania neznamena, že odvolateľ ju nemôže odstrániť sám z vlastnej iniciatívy a to prípadne aj po uplynutí lehoty na podanie odvolania až do rozhodnutia o odvolaní. Odvolací súd rozhodol o odvolaní až dňa 21. apríla 2022, a teda vady odvolania odstránili z vlastnej iniciatívy ešte pred rozhodnutím o odvolaní. Podľa názoru dovolateľov zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva nemožnosť strany takto postupovať. Zdôraznili, že súdu doručili tzv. blanketové odvolanie bez uvedenia akýchkoľvek odvolacích dôvodov. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/29/2020.

7.3. Odvolací súd postupoval v priamom rozpore so znením § 217 ods. 1 CSP a teda sa natoľko odchýlil od jeho znenia, že zásadne poprel jeho účel a význam. Tu poukázali aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/119/2018, že pokiaľ v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní bola už vada odvolania spočívajúca v absencii odvolacích dôvodov odstránená, bol odvolací súd povinný rešpektovať zásadu, podľa ktorej je pre rozhodnutie o odvolaní určujúci stav v čase jeho rozhodovania. Na rozhodnutie o odmietnutí odvolania neboli splnené podmienky vyplývajúce z § 386 písm. d) CSP. Odvolací súd sa teda mal zaoberať uplatnenými odvolacími dôvodmi a pristúpiť k vecnému prieskumu podaného odvolania. S vysloveným právnym názorom v rozhodnutí 6Cdo/119/2018 sa najvyšší súd stotožnil aj v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/95/2020.

7.4. Podľa názoru dovolateľov z vyššie uvedených dôvodov vyplýva, že blanketové odvolanie ako vadné podanie je možné opraviť z vlastnej iniciatívy až do rozhodnutia odvolacieho súdu, čo odvolací súd nezohľadnil a ich odvolanie odmietol aj napriek tomu, že dovolací súd túto právnu otázku rieši rozdielne od rozhodnutia Krajského súdu v Nitre.

7.5. Podľa zaužívanej súdnej praxe NSSR platí, že treba rozlišovať medzi dopĺňaním odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 3 CSP a dopĺňaním odvolania o chýbajúce náležitosti v zmysle § 373 ods. 1 CSP. Doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody je odstraňovaním vady odvolania. Pre odstraňovanie takejto vady platí, že súd naň nevyzýva. Pre odvolateľa to znamená procesné riziko, že súd prvej inštancie bez toho, aby ho vyzýval na odstránenie uvedenej vady môže po uplynutí lehoty na podanie odvolania bezodkladne predložiť vec odvolaciemu súdu a ten môže bezodkladne rozhodnúť o odmietnutí odvolania podľa § 386 písm. d) CSP, respektíve odvolanie prejednať podľa § 380 ods. 2 CSP.

7.6. Dovolatelia mali za to, že v ich prípade išlo o odstraňovanie vady odvolania, teda doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody, nakoľko nebola k formuláru priložená príloha, ktorá obsahovala tieto odvolacie dôvody. Súd ich na odstránenie vady nevyzýval len im oznámil, že im bolo z ich strany doručené podanie, ktoré neobsahovalo prílohy, ktoré boli vo formulári avizované. Nakoľko obratom túto vadu odstránili do 10 dní, mali za to, že súd mal prejednať ich odvolanie, prihliadnuť na odvolacie dôvody a odvolací petit uvedený v odvolaní, ktoré bolo súdu zaslané 16. júla 2021.

8. Žalovaní sa k dovolaniu žalobcov písomne nevyjadrili.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky v trojčlennom senáte (ďalej aj „dovolací senát“ alebo „senát 1C“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že má povinnosť postúpiť vec na prejednanie a rozhodnutie Veľkému senátu Občianskoprávneho kolégia (§ 48 ods. 1 CSP). Trojčlenný senát najvyššieho súdu má totiž podľa novšej judikatúry najvyššieho súdu povinnosť postúpiť vec na prejednanie a rozhodnutie veľkému senátu príslušného kolégia najvyššieho súdu postupom podľa § 48 ods. 1 CSP nielen v situácii, ak sa chce odkloniť od právneho názoru vyjadreného v rozhodnutí iného senátu najvyššieho súdu, ale aj v situácii, kedy pri rozhodovaní o určitej otázke existuje rozdielna rozhodovacia prax najvyššieho súdu. Úlohou veľkého senátu najvyššieho súdu je nielen rozhodovať v prípade odklonu od skoršej (ustálenej) rozhodovacej praxe najvyššieho súdu, ale aj zjednocovať judikatúru samotného najvyššieho súdu (uznesenie Veľkého senátu Obchodnoprávneho kolégia NSSR z 25. februára 2021 sp. zn. 1VObd/1/2020).

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením pod sp. zn. 6Cdo/175/2017 z 27. februára 2018 zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo odmietnuté odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 43C/168/2010 - 142 z 13. júna 2016. Odvolací súd odôvodnil odmietnutie odvolania tým, že i keď dovolateľka odstránila vadu odvolania jeho doplnením o chýbajúce odvolacie dôvody, nemôže na túto skutočnosť prihliadnuť, pretože v zmysle § 365 ods. 3 CSP mohla tak urobiť len do konca lehoty na podanie odvolania. Dovolací súd zastal názor, že odvolací súd na danú procesnú situáciu nesprávne aplikoval ustanovenie § 365 ods. 3 CSP. Použitie tohto ustanovenia v predmetnej veci neprichádzalo do úvahy. Treba totiž rozlišovať medzi doplnením odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 3 CSP a dopĺňaním odvolania o chýbajúce náležitosti v zmysle § 373 ods. 1 CSP. Kým zmena alebo dopĺňanie odvolacích dôvodov prichádza do úvahy len u odvolania spĺňajúceho túto náležitosť (teda pokiaľ ide o túto náležitosť u takzvaného bezvadného odvolania) a to len do uplynutia odvolacej lehoty, doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody je odstraňovaním vady odvolania. Pre odstraňovanie takejto vady platí, že súd naň nevyzýva (§ 373 ods. 1 veta druhá CSP). Pre odvolateľa to znamená procesné riziko, že súd prvej inštancie bez toho, aby ho vyzýval na odstránenie uvedenej vady, môže po uplynutí lehoty na podanie odvolania bezodkladne predložiť vec odvolaciemu súdu a ten môže bezodkladne rozhodnúť o odmietnutí odvolania podľa § 3 ods. 6 písm. d) CSP. Nevyzývanie na odstránenie označenej vady však neznamená, že odvolateľ ju nemôže odstrániť sám z vlastnej iniciatívy, a to prípadne aj po uplynutí lehoty na podanie odvolania do rozhodnutia o odvolaní. Zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva zákaz, resp. nemožnosť strany takto postupovať. Neprípustnosť odstránenia vady odvolania z vlastnej iniciatívy nemožno vyvodiť ani z § 365 ods. 3 CSP, pretože, ako už bolo uvedené, toto ustanovenie na procesnú situáciu vadného odvolania nedopadá. Nemožno ho vyvodiť ani z ustanovenia § 380 ods. 1 CSP o viazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, lebo táto viazanosť prichádza do úvahy, len, keď odvolanie obsahuje odvolacie dôvody, prípadne ak je vada, spočívajúca v ich absencii, odstránená.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Cdo/119/2018 zo dňa 26. júna 2019 zrušil uznesenie Krajského súdu v Nitre, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č .k. 4C/60/2014 - 2130 z 11. septembra 2017. Dovolací súd zastal názor (vyjadrený už v rozhodnutí sp. zn. 6Cdo/175/2017 z 27. februára 2018), že odvolací súd na danú procesnú situáciu nesprávne aplikoval ustanovenie § 365 ods. 3 CSP. Použitie tohto ustanovenia v predmetnej veci neprichádzalo do úvahy. Treba totiž rozlišovať medzi dopĺňaním odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 3 CSP a dopĺňaním odvolania o chýbajúce náležitosti v zmysle § 373 ods. 1 CSP. Kým zmena alebo dopĺňanie odvolacích dôvodov prichádza do úvahy len u odvolania spĺňajúceho túto náležitosť (teda pokiaľ ide o túto náležitosť u tzv. „bezvadného odvolania“, ktoré obsahuje odvolacie dôvody), pretože nemožno meniť, resp. dopĺňať (rozširovať) niečo, čo vôbec nie je (porovnaj nálezy ÚS ČR sp. zn. II. ÚS 217/98,), a to len do uplynutia odvolacej lehoty, doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody je odstraňovaním vady odvolania. Pre odstraňovanie takejto vady platí, že súd naň nevyzýva (§ 373 ods. 1 veta druhá CSP). Pre odvolateľa to znamená procesné riziko, že súd prvej inštancie bez toho, aby ho vyzýval na odstránenie uvedenej vady, môže po uplynutí lehoty na podanie odvolania bezodkladne predložiť vec odvolaciemu súdu a ten môže bezodkladne rozhodnúť o odmietnutí odvolania podľa § 386 písm. d) CSP. Nevyzývanie na odstránenie označenej vady však neznamená, že odvolateľ ju nemôže odstrániť sám z vlastnej iniciatívy, a to prípadne aj po uplynutí lehoty na podanie odvolania do rozhodnutia o odvolaní. Zo žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva zákaz, resp. nemožnosť strany takto postupovať. Nepripustnosť odstránenia vady odvolania z vlastnej iniciatívy nemožno vyvodiť ani z § 365 ods. 3 CSP, pretože, ako už bolo uvedené, toto ustanovenie na procesnú situáciu vadného odvolania nedopadá. Nemožno ho vyvodiť ani z ustanovenia § 380 ods. 1 CSP o viazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, lebo táto viazanosť prichádza do úvahy, len keď odvolanie obsahuje odvolacie dôvody, prípadne, ak je vada, spočívajúca v ich absencii, odstránená.

11.1. Pokiaľ by Civilný sporový poriadok sledoval zámer neumožniť strane z vlastnej iniciatívy odstrániť vadu odvolania, spočívajúcu v absencii odvolacích dôvodov, aj po uplynutí odvolacej lehoty, mal byť v ňom tento zákaz výslovne alebo aspoň dostatočne jasne vyjadrený. Mohlo sa tak stať napr. formulovaním pravidla, že na odstránenie takejto vady odvolania po uplynutí odvolacej lehoty súd neprihliada (obdobne ako v § 52 ods. 2 veta druhá, v § 53, v § 125 ods. 2 a v § 128 ods. 3 CSP). Ak takáto úprava v CSP nie je, nemôže byť táto skutočnosť interpretovaná v neprospech strany, teda spôsobom zhoršujúcim jej procesné postavenie. Pre správanie sa fyzických a právnických osôb vo vzťahu k orgánom štátu platí princíp spočívajúci v zásade „čo nie je zakázané, je dovolené“. Tento princíp vychádza z priority slobody a znamená, že pokiaľ zamýšľané správanie sa fyzických alebo právnických osôb nie je právne upravené, t. j. nie je ani zakázané, ani dovolené, platí, že tieto subjekty môžu konať slobodne podľa uvedenej zásady. Smú sa teda správať podľa vlastného uváženia, ak prameň práva prijatý v súlade so zásadami materiálneho právneho štátu im neurčil povinnosť správať sa spôsobom za určených podmienok.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 29 júla 2020 pod sp. zn. 4Cdo/29/2020 rozsudok Krajského súdu v Žiline z 29. mája 2019 sp. zn. 6Co/38/2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12.1. Dovolací súd zastal názor, že odvolací súd na danú procesnú situáciu nesprávne aplikoval ustanovenie § 365 ods. 3 CSP. Použitie tohto ustanovenia v predmetnej veci neprichádzalo do úvahy. Treba totiž rozlišovať medzi dopĺňaním odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 3 CSP a dopĺňaním odvolania o chýbajúce náležitosti v zmysle § 373 ods. 1 CSP. Kým zmena alebo dopĺňanie odvolacích dôvodov prichádza do úvahy len u odvolania spĺňajúceho túto náležitosť (teda pokiaľ ide o túto náležitosť u tzv. „bezvadného odvolania“), a to len do uplynutia odvolacej lehoty, doplnenie odvolania o chýbajúce odvolacie dôvody je odstraňovaním vady odvolania. Pre odstraňovanie takejto vady platí, že súd naň nevyzýva (§ 373 ods. 1 veta druhá CSP). Pre odvolateľa to znamená procesné riziko, že súd prvej inštancie bez toho, aby ho vyzýval na odstránenie uvedenej vady, môže po uplynutí lehoty na podanie odvolania bezodkladne predložiť vec odvolaciemu súdu a ten môže bezodkladne rozhodnúť o odmietnutí odvolania podľa § 386 písm. d) CSP, resp. odvolanie prejednať podľa § 380 ods. 2 CSP. Nevyzývanie na odstránenie označenej vady však neznamená, že odvolateľ ju nemôže odstrániť sám z vlastnej iniciatívy, a to prípadne aj po uplynutí lehoty na podanie odvolania do rozhodnutia o odvolaní. Zo

žiadneho ustanovenia CSP nevyplýva zákaz, resp. nemožnosť strany takto postupovať. Neprípustnosť odstránenia vady odvolania z vlastnej iniciatívy nemožno vyvodiť ani z § 365 ods. 3 CSP, pretože, ako už bolo uvedené, toto ustanovenie na procesnú situáciu vadného odvolania nedopadá. Nemožno ho vyvodiť ani z ustanovenia § 380 ods. 1 CSP o viazanosti odvolacieho súdu odvolacími dôvodmi, lebo táto viazanosť prichádza do úvahy, len keď odvolanie obsahuje odvolacie dôvody, prípadne, ak je vada, spočívajúca v ich absencii, odstránená.

12.2. Pokiaľ by Civilný sporový poriadok sledoval zámer neumožniť strane z vlastnej iniciatívy odstrániť vadu odvolania, spočívajúcu v absencii odvolacích dôvodov, aj po uplynutí odvolacej lehoty, mal byť v ňom tento zákaz výslovne alebo aspoň dostatočne jasne vyjadrený. Mohlo sa tak stať napr. formulovaním pravidla, že na odstránenie takejto vady odvolania po uplynutí odvolacej lehoty súd neprihliada (obdobne ako v § 52 ods. 2 veta druhá, § 53, § 125 ods. 2 a v § 128 ods. 3. CSP). Ak takáto úprava v CSP nie je, nemôže byť táto skutočnosť interpretovaná v neprospech strany, teda spôsobom zhoršujúcim jej procesné postavenie. Pre správanie sa fyzických a právnických osôb vo vzťahu k orgánom štátu platí princíp spočívajúci v zásade „čo nie je zakázané, je dovolené“. Tento princíp vychádza z priority slobody a znamená, že pokiaľ zamýšľané správanie sa fyzických alebo právnických osôb nie je právne upravené, t. j. nie je ani zakázané, ani dovolené, platí, že tieto subjekty môžu konať slobodne podľa uvedenej zásady. Smú sa teda správať podľa vlastného uváženia, ak prameň práva prijatý v súlade so zásadami materiálneho právneho štátu im neurčil povinnosť správať sa spôsobom za určených podmienok.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. 2Cdo/64/2019 zo dňa 31. mája 2021 dovolanie žalovanej 1/ odmietol.

13.1. Poukázal na to, že ust. § 365 ods. 3 CSP a § 373 ods. 1 CSP je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti, keďže sa týkajú rovnakej procesnej situácie - dopĺňania odvolacích dôvodov. Na základe čoho, ak platí, že súd nevyzýva odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov do odvolania, v ktorom odvolacie dôvody úplne chýbajú a zároveň odvolacie dôvody môže odvolateľ dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je nutné dospieť k záveru, že odvolanie, v ktorom úplne absentujú akékoľvek odvolacie dôvody, je možné doplniť o tieto chýbajúce odvolacie dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

13.2. V danom prípade, tak ako bolo už vyššie uvedené, mal dovolací súd z obsahu spisu preukázané, že žalovaná 1/ podala odvolanie, bez uvedenia konkrétnych odvolacích dôvodov (tzv. blanketové odvolanie) v posledný deň odvolacej lehoty, v ktorom absentovala osobitná náležitosť odvolania, a to odvolacie dôvody, ktoré po uplynutí lehoty na odvolanie (15 dní) uviedla vo svojom ďalšom podaní z 18. novembra 2016. Odvolací súd v odôvodnení napádaného rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 363 ods. 3 CSP, pričom s použitím tohto ustanovenia dovolateľka nesúhlasila, pretože podľa jej názoru sa predmetné ustanovenie nevzťahuje na danú situáciu, keďže v danom prípade totiž nejde o doplnenie, menenie alebo modifikovanie odvolacích dôvodov (nebolo čo meniť). Dovolací súd súhlasí s argumentáciou dovolateľky v tej časti, že v danom prípade skutočne nedošlo k zmene, modifikácii alebo doplneniu odvolacích dôvodov, a k uvedenému nedošlo ani v odvolacej lehote, tak ako to upravuje § 363 ods. 3 CSP. Avšak z uvedeného ustanovenia § 363 ods. 3 CSP možno aj výkladom od menšieho k väčšiemu (argumentum a minori ad maius) dospieť k záveru, že ak zákonodarca upravil pre zmenu, modifikáciu alebo doplnenie odvolacích dôvodov (ktoré už boli uvedené v odvolaní) odvolaciu lehotu 15 dní, rovnaká lehota platí aj pre uvedenie odvolacích dôvodov, ak tieto odvolateľ vôbec neuviedol v odvolaní. Ak sa totiž § 365 ods. 3 CSP vzťahuje na procesnú situáciu, kedy odvolanie obsahuje aspoň jeden odvolací dôvod (a inak je bezvadné), rovnako sa toto ustanovenie musí vzťahovať aj na procesnú situáciu, kedy odvolanie neobsahuje žiaden odvolací dôvod. Inými slovami pokiaľ sa § 365 ods. 3 CSP vzťahuje na procesnú situáciu, kedy odvolanie obsahuje odvolacie dôvody (jeden alebo viac), nemôže sa nevzťahovať aj na procesnú situáciu podania odvolania bez odvolacích dôvodov. Uvedenú argumentáciu a výklad potvrdzuje aj znenie § 373 ods. 1 CSP, v ktorom sa uvádza, že v prípade absencie odvolacích dôvodov v odvolaní súd odvolateľa na ich doplnenie podľa výslovného zákonného príkazu (§ 373 ods. 1 CSP in fine) ani len nevyzýva. Dôvody odvolania tak môže odvolateľ doplniť skutočne len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. BECK, str. 1234 a tiež rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 5Obdo/23/2018, ktoré prešlo testom ústavnosti; vid' rozhodnutie

ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 90/2019 o odmietnutí ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej). Z uvedeného je tak zjavné, že § 365 ods. 3 CSP je nutné aplikovať aj na blanketové odvolania, t. j. odvolania vadné, bez vymedzených odvolacích dôvodov, ktoré je možné dopĺňať o chýbajúce odvolacie dôvody len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

14. Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 4Cdo/39/2021 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2020 pod sp. zn. 16Co/160/2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

14.1. Poukázal, že v danom prípade mal dovolací súd z obsahu spisu preukázané, že žalovaný podal odvolanie, bez uvedenia konkrétnych odvolacích dôvodov v odvolacej lehote, v ktorom absentovala osobitná náležitosť odvolania, a to konkrétne odvolacie dôvody, ktoré po uplynutí lehoty na odvolanie (15 dní) uviedol vo svojom ďalšom podaní z 2. októbra 2017. Z uvedeného ustanovenia § 363 ods. 3 CSP možno aj výkladom od menšieho k väčšiemu (argumentum a minori ad maius) dospieť k záveru, že ak zákonodarcu upravil pre zmenu, modifikáciu alebo doplnenie odvolacích dôvodov (ktoré už boli uvedené v odvolaní) odvolaciu lehotu 15 dní, rovnaká lehota platí aj pre uvedenie odvolacích dôvodov, ak tieto odvolateľ vôbec neuviedol v odvolaní. Ak sa totiž § 365 ods. 3 CSP vzťahuje na procesnú situáciu, kedy odvolanie obsahuje aspoň jeden odvolací dôvod (a inak je bezvadné), rovnako sa toto ustanovenie musí vzťahovať aj na procesnú situáciu, kedy odvolanie neobsahuje žiaden odvolací dôvod. Inými slovami pokiaľ sa § 365 ods. 3 CSP vzťahuje na procesnú situáciu, kedy odvolanie obsahuje odvolacie dôvody (jeden alebo viac), nemôže sa nevzťahovať aj na procesnú situáciu podania odvolania bez odvolacích dôvodov. Uvedenú argumentáciu a výklad potvrdzuje aj znenie § 373 ods. 1 CSP, v ktorom sa uvádza, že v prípade absencie odvolacích dôvodov v odvolaní súd odvolateľa na ich doplnenie podľa výslovného zákonného príkazu (§ 373 ods. 1 CSP in fine) ani len nevyzýva. Dôvody odvolania tak môže odvolateľ doplniť skutočne len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Pokiaľ odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d) CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Na prípadné oneskorené doplnenie odvolacieho dôvodu pred rozhodnutím o odmietnutí odvolania nemôže odvolací súd prihliadnuť vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 CSP.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutím pod sp. zn. 5Cdo/186/2021 z 27. apríla 2022 rozhodol tak, že dovolanie zamietol. Dovolací súd uviedol, že pokiaľ dovolateľ namieta, že odvolacie dôvody dostatočne vymedzil v odvolaní, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 90/2019. Dovolací súd uviedol, že iba uvedenie všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní nie je postačujúce na to, aby odvolací súd mohol o odvolaní rozhodnúť, resp. uvedením len všeobecných odvolacích dôvodov v odvolaní bez bližšej špecifikácie konkrétnych okolností prípadu nie je splnená zákonom stanovená náležitosť odvolania spočívajúca v povinnosti uviesť v odvolaní „odvolacie dôvody“. Na základe uvedeného považoval dovolací súd námietky dovolateľa o existencii vady vyplývajúcej z ustanovenia § 420 písm. f) CSP za neopodstatnené a účelové, a naopak postup a rozhodnutie odvolacieho súdu v danej veci za správne. Dovolací súd doplnil, že rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/175/2017 z 27. februára 2018 sa týka procesnej situácie, keď odvolateľ podá blanketové odvolanie, t. j. odvolanie bez toho, aby v ňom uviedol akýkoľvek odvolací dôvod - ide teda o situáciu odlišnú od situácie v súdnej veci, lebo žalobca v odvolaní podanom v zákonom stanovenej lehote všeobecne uviedol odvolacie dôvody, avšak bez bližšej špecifikácie konkrétnych skutkových okolností prípadu. Navyiac vo veci 6Cdo/175/2017 odvolateľ doplnil dovolacie dôvody z vlastnej iniciatívy, čo sa v súdnej veci nestalo a odvolateľ ostal v tomto smere, ako je uvedené vyššie, nečinný. Nakoľko išlo o odlišnú situáciu, nebolo nevyhnutné predkladať vec veľkému senátu z dôvodu odklonu od judikatúry v zmysle ustanovenia § 48 CSP.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 12. decembra 2018 pod sp. zn. 5Obdo/23/2018 odmietol dovolanie žalovaného. Dovolací súd z odvolania dovolateľa došlého súdu prvej inštancie 20. decembra 2016 konštatoval, že toto odvolanie len všeobecne vymenúvava dôvody odvolania uvedené v ust. § 365 ods. 1 CSP bez akejkoľvek konkretizácie, t. j. v čom vidí v konaní súdu prvej inštancie za nesprávne. Dovolateľ dňa 29. decembra 2016 doručil súdu prvej inštancie okrem listinnej podoby odvolania podaného v elektronickej podobe 20. decembra 2016 (č. l. 119) aj podanie - odvolanie, ktoré

dovolateľ podal na Okresnom súde Zvolen 29. decembra 2016 (č. I. 121), v ktorom uviedol dôvody, pre ktoré napáda rozhodnutie súdu prvej inštancie.

16.1. Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Dovolací súd preto konštatoval, že zo strany odvolacieho súdu nedošlo k procesnej vade podľa ust. § 420 písm. f) CSP, ktorá by založila prípustnosť dovolania žalovaného, pretože odvolanie dovolateľa nemalo náležitosti podľa ust. § 363 CSP a pre tieto vady odvolania nemohol dovolací súd v odvolacom konaní pokračovať a vecne správne rozhodol, keď odvolanie žalovaného podľa ust. § 386 písm. d) CSP odmietol. Dovolací súd záverom dodal, že dovolateľ sa odvoláva na ustálenú judikatúru všeobecných súdov - rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/32/2005, ktorá je v predmetnej veci irelevantná, nakoľko v roku 2005 sa rozhodovalo podľa iného zákona (Občiansky súdny poriadok). Civilný sporový poriadok striktne ukladá v ust. § 365 ods. 3 CSP, že dopĺňať alebo meniť dôvody odvolania je prípustné len do konca lehoty na odvolanie. Podľa ust. § 373 ods. 1 CSP súd prvej inštancie vyzýva odvolateľa na odstránenie odstrániteľných vád, súd však nevyzýva odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov, čo je rozdielne v porovnaní s ust. § 209 OSP.

17. Z rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III ÚS 141/2019-10 vyplýva, že § 365 ods. 3 CSP v zmysle, ktorého odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie je možné meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, je premietnutím zásady koncentrácie civilného procesu, ktorá znamená, že určité procesné úkony sú koncentrované do uplynutia zákonom určenej lehoty, v prípade odvolania je to 15 dní. Umožnenie dopĺňania odvolacích dôvodov po uplynutí tejto zákonnej lehoty by bolo v rozpore s princípom hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania, no najmä v rozpore s koncepciou odvolacieho konania, ktorá vychádza z takzvaného neúplného apelačného systému.

18. Podľa § 362 ods. 1 CSP odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

19. Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

20. Podľa § 373 ods. 1 CSP ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia vád odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

21. Keďže zákon (CSP) priamo predpokladá takzvané odstrániteľné vady odvolania, je nevyhnutné samotný pojem vád odvolania interpretovať extenzívne. Vadou odvolania v širšom zmysle je aj to, že odvolanie bolo podané oneskorene, neoprávnenou osobou alebo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Ide však o typické vady odvolania, ktoré nemožno odstrániť a ktoré majú za následok odmietnutie odvolania podľa § 386 písm. a) až c) CSP. Je prirodzené, že na odstránenie týchto vád súd odvolateľa nevyzýva.

22. Odstrániteľnými vadami sú obsahové vady odvolania v nadväznosti na § 363 CSP, ktorý vymedzuje náležitosti odvolania. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru, že odvolanie nevykazuje všetky predpísané náležitosti, vyzve odvolateľa na ich doplnenie. Ustanovenie § 129 CSP sa použije primerane a to aj v prípade, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej. Odvolateľa vyzve súd na odstránenie vád uznesením, proti ktorému nie je odvolanie prípustné. Ak takéto uznesenie vydá súdny úradník je proti nemu prípustná sťažnosť.

23. Vady odvolania s výnimkou odvolacích dôvodov môže odvolateľ odstrániť až do vydania uznesenia odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania. Súd prvej inštancie preto pokračuje v ďalších úkonoch odvolacieho konania aj v prípade márneho uplynutia lehoty na odstránenie vád odvolania. O prípadnom odmietnutí odvolania rozhodne dovolací súd v nadväznosti na to, že pre vady odvolania možno alebo nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

24. Odstránenie vád odvolania musí odvolateľ urobiť písomným podaním, a to v listinnej alebo elektronickej podobe, keďže samotné odvolanie je vždy podaním vo veci samej (§ 123 ods. 2 CSP), je za podanie vo veci samej nevyhnutné považovať aj jeho doplnenie. V prípade podania v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu aplikuje súd § 125 ods. 2 CSP a pri márnom uplynutí zákonnej lehoty 10 dní bez ďalšieho na dodatočné doplnenie odvolania neprihliada.

25. Vzhľadom na princíp neúplnej apelácie a koncentrácie odvolacieho konania (§ 364, § 365 ods. 3 CSP) postupuje súd prvej inštancie podľa osobitných pravidiel vo vzťahu k odvolacím dôvodom, ktoré sú v zmysle § 363 CSP obligatórnou náležitosťou každého odvolania. Odvolacie dôvody zákon taxatívne vymedzuje v § 365 ods. 1 CSP, pričom sa vzťahujú aj na odvolanie, ktoré odvolateľ odôvodňuje podľa § 365 ods. 2 CSP. Na doplnenie odvolacích dôvodov súd prvej inštancie odvolateľa nikdy nevyzýva. To platí aj v prípade, ak odvolanie neobsahuje žiaden odvolací dôvod. Samotné odvolacie dôvody môže pritom odvolateľ meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

26. Ak odvolanie po uplynutí odvolacej lehoty neobsahuje riadne vymedzený odvolací dôvod a tento nemožno z obsahu odvolania vyvodiť, odvolací súd bez ďalšieho odvolanie odmietne podľa § 386 písm. d) CSP, keďže absencia relevantného odvolacieho dôvodu je vadou odvolania, pre ktorú nemožno v odvolacom konaní pokračovať. Na prípadné oneskorené doplnenie odvolacieho dôvodu pred rozhodnutím o odmietnutí odvolania nemôže odvolací súd prihliadnuť vzhľadom na znenie § 365 ods. 3 CSP. (Civilný sporový poriadok, komentár, Praha C.H.BECK, 2. vydanie, 2022, s. 1411 - 1416).

27. V prejednávanej veci ako trojčlenný senát najvyššieho súdu vyššie uviedol, odvolací súd odmietol odvolanie žalobcov 1/ až 3/ proti rozsudku súdu prvej inštancie z dôvodu toho, že odvolanie podané dňa 6. júla 2021 bolo potrebné odmietnuť podľa § 386 písm. d) CSP pre jeho vady - chýbajúce odvolacie dôvody a odvolací návrh, absencia, ktoré bránia pokračovaniu v odvolacom konaní a odvolanie podané dňa 16. júla 2021 je potrebné podľa § 386 písm. a) CSP odmietnuť pre oneskorenosť jeho podania.

28. Vo veci rozhodujúci trojčlenný senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu má za to, že v danom prípade bolo podané zo strany žalobcov tzv. blanketové odvolanie, v odvolaní žalobcov podané dňa 6. júla 2021, bolo uvedené len: odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 9C/9/2020 - 154 zo dňa 11. júna 2021. Išlo o elektronické podanie právneho zástupcu žalobcov 1/ až 3/. Odvolacie dôvody boli doplnené podaním zo dňa 2. júla 2021 (podané dňa 16. júla 2021), po zákonom stanovenej odvolacej lehote.

29. Zo strany rozhodujúceho senátu je potrebné poukázať na § 373 ods. 1 druhá veta CSP, podľa ktorého súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov. Toto ustanovenie v spojení s § 365 ods. 3 CSP potom môžeme interpretovať tak, že v prípade neuvedenia odvolacích dôvodov už v samotnom odvolaní, prípadne v rámci odvolacej lehoty, tieto nie je možné dopĺňať neskôr, bez ohľadu na to, či tak učiní odvolateľ iniciatívne. Totiž pokiaľ by aj chcel odvolateľ urobiť podanie, ktorým by uviedol odvolací dôvod nový alebo aj prvý, vždy pôjde o doplnenie odvolania, doplnenie náležitostí odvolania, a teda aj doplnenie odvolacieho dôvodu do podaného odvolania, čo CSP neumožňuje na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku, ktorý podľa judikatúry (R 20/2014) umožňoval doplniť odvolacie dôvody až do rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ sa v odvolaní nenachádzali, tak z pohľadu CSP dopĺňanie odvolacích dôvodov po zákonom stanovenej lehote na odvolanie neprichádza do úvahy.

30. Vo veci rozhodujúci trojčlenný senát občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu 1C vzhľadom na zhora uvedenú rozdielnu rozhodovaciu prax senátov najvyššieho súdu uznesením rozhodol o postúpení veci na jej prejednanie a rozhodnutie Veľkému senátu Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 48 ods. 1 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.